

Pastorală la Nașterea Domnului - 2003

† EFTIMIE,
Episcop al Romanului

*„Hristos Se naște, măriți-L,
Hristos din ceruri, întâmpinați-L,
Hristos pe pământ, înălțați-vă.”*

Iubiții mei fii duhovnicești,

Sunt mai mult de două mii de ani de când Mântuitorul lumii, Iisus Hristos a coborât pe pământ, în Betleemul nădejdlor sfinte și mai ales în sufletele oamenilor dornici de mântuire. Vestea venirii Mântuitorului în lume a produs o adevărată schimbare în viața religioasă, morală și socială.

Sfinții Apostoli au avut misiunea de a vesti venirea în lume a Mântuitorului cu scopul eliberării din robia păcatului.

La strămoșii noștri, Sfântul Apostol Andrei, numit și „cel întâi chemat” a semănat sămânța Evangheliei. Această sămânță a Evangheliei a crescut și s-a întins în întreaga Dacie, unde locuiau strămoșii noștri, care aveau credința în viața veșnică și în nemurirea sufletului, ceea ce a făcut ca trecerea la creștinism să se facă cu mare ușurință.

Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos este mai întâi de toate sărbătoarea iubirii lui Dumnezeu pentru noi oamenii, taina unirii cerului cu pământul, minunea întrupării Fiului lui Dumnezeu, pentru a-l înălța și îndumnezei pe om prin har.

Cu șapte sute de ani înainte de Hristos, proorocul Isaia a profetit despre nașterea Domnului din fecioară: „Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel” (Isaia 7, 14).

„Căci Prunc s-a născut nouă, un Fiu s-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umerii Lui și se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie” (Isaia 9, 5).

În fiecare an aducem în ființa noastră momentul nașterii Domnului și acesta ne îndeamnă să-L slăvim, să-L întâmpinăm și să ne înălțăm sufletele.

Iubiți credincioși,

Sfântul Evanghelist Luca ne istorisește despre Taina întrupării Domnului, astfel: „În zilele acelea a ieșit poruncă de la Cezarul August să se înscrie toată

lumea... Și se duceau toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa. S-a suit atunci și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David care se numește Betleem, ... ca să se înscrie cu Maria, logodnica sa, care era însărcinată (prin «zămislirea de la Sfântul Duh»). Dar pe când erau ei acolo, (Mariei) i s-au împlinit zilele să nască și a născut pe Fiul său, Cel Unul-Născut, L-a înfășat și L-a culcat în iesle, pentru că ei n-au avut loc în casa de oaspeți. În ținutul acela erau însă niște păstori, care stând pe câmp străjuiau noaptea cu rândul împrejurul turmei lor și ei s-au înfricoșat cu frică mare. Dar îngerul le-a zis: Nu vă temeți! Căci, iată, vă vestesc bucurie mare... Că astăzi, în cetatea lui David s-a născut un Mântuitor, Care este Hristos Domnul. Și acesta va fi semnul: veți găsi un Prunc înfășat și culcat în iesle. Atunci, deodată, s-a arătat împreună cu îngerul o mulțime de oaste cerească, laudându-L pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire” (Luca 2, 1-14).

Vedeți câtă rânduială dumnezeiască!

Când Tatăl a binevoit, Cuvântul S-a făcut trup și Fecioara a născut pe Dumnezeu întrupat. Steaua vestește, îngerii se închină, păstorii se minunează și făptura se bucură!

O dată cu nașterea Domnului Hristos, se schimbă toate în lume, deoarece El a venit să ne arate calea fericirii, să ne învețe adevărul, să ne lumineze mintea ca să dobândim fericirea veșnică la sfârșitul vieții. El a zis despre Sine: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”; „Eu sunt Păstorul cel Bun, Care îmi pun viața pentru oile Mele”; „Eu sunt lumina lumii”; „Eu sunt Ușa, prin Mine de va intra cineva, se va mântui”; „Eu sunt Învățătorul vostru, să nu aveți alți învățători”.

Prin întruparea Sa, Fiul lui Dumnezeu ne aduce iubirea Tatălui ceresc. Iubirea pe care ne-o comunică este iubirea Tatălui față de El, dar și a Lui față de Tatăl. Fiul, făcându-se Om, Tatăl Îl iubește tot așa de mult și ca Om, iar Fiul Îl iubește la rândul Său pe Tatăl, tot așa de mult și ca Om. Ca urmare, Tatăl iubește în Fiul întrupat pe oricare din noi și oricare din noi care se unește cu Fiul întrupat îl iubește pe Tatăl cu iubirea Fiului. Iar Fiul ne iubește și pe noi cu iubirea care L-a făcut să Se întrupeze: „Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi; rămâneți întru iubirea Mea” (Ioan 15, 9).

Sfântul Ioan Gură de Aur spune că „vorbele sunt căile care călăuzesc faptele”. Drept urmare sufletul trebuie împodobit cu cele bune, ca să rodească în afară de cele bune, cele care duc la armonie și înțelegere. „Conștiința creștinului este ochiul minții” (*Cateheza V*), învață Sfântul Chiril al Ierusalimului. Dacă acest ochi „va fi curat, tot trupul va fi curat”, zice Domnul, „iar de va fi rău, tot trupul tău va fi întunecat” (Matei 6, 22-23).

Dacă principiile după care ne conducem în această viață sunt bune, atunci și roada lor va fi pacea și împăcarea cu Dumnezeu, cu semenii, cu noi înșine. Este dragostea cea adevărată care „îndelung rabdă, este binevoitoare, nu pizmuieste, nu se laudă, nu se trufeste, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată” (I Corinteni 13, 4-8).

Este dumnezeiasca legătură care face pe creștini să trăiască în pace și bunăvoire. În această dragoste și armonie s-au străduit să trăiască strămoșii noștri

și de aceea au izbutit să asigure existența neamului nostru peste secole în pofida tuturor greutăților prin care au trecut.

Iubiții mei,

Anul care s-a scurs a fost marcat de împlinirea a 100 de ani de la nașterea Părintelui Profesor Academician Dumitru Stăniloae, mare teolog și dogmatist din secolul al XX-lea.

Alt moment important a fost aducerea moaștelor Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir la Iași, cu prilejul hramului Cuvioasei Parascheva, la 14 octombrie, de la Tesalonic, de către Prea Fericitul Părinte Hristodoulos, Arhiepiscopul Atenei și a întregii Elade. De la Iași, sfintele moaște au fost aduse și la biserica „Sf. Dumitru” din Bacău cărora li s-au închinat mulțime de credincioși.

Iubiți frați în dreapta credință,

Încă de la sărbătoarea Intrării în Biserică a Maicii Domnului, am auzit cântându-se catavasiile Nașterii Domnului: „Hristos Se naște, slăviți-L, Hristos din ceruri întâmpinați-L, Hristos pe pământ, înălțați-vă; cântați Domnului tot pământul”. Ne-a oferit Dumnezeu bucuria ca să vedem pe copii cu steaua vestind bucuria Nașterii Domnului pe la casele creștinilor, colindând cu melodiile lor dragi, în timp ce clopotele bisericilor vesteau prin dangătul lor marea sărbătoare a Întropării Domnului.

Ne rugăm ca această sfântă sărbătoare să fie aducătoare de bucurie, de pace, de înnoire și de sfintenție.

Inimile noastre să fie îndreptate către cei săraci și singuri, spre cei bolnavi și necăjiți, spre cei orfani și văduve prin fapte de milostenie.

Să rugăm pe bunul Dumnezeu să potolească furtunile războaielor din lume, prin care se varsă atâta sânge nevinovat. Să contribuim și noi prin rugăciune și propovăduire la împăcarea oamenilor. Nici un efort nu va fi prea greu și nu fără a avea plata de la Judecătorul lumii – Iisus Hristos, Domnul.

Sărbătorile Nașterii Domnului, a Anului Nou 2004, a Botezului Domnului și celelalte sărbători, să le avem cu tot sporul duhovnicesc, păziți de necazuri și de primejdii și de toată lucrarea cea rea a văzuților și nevăzuților vrăjmași.

Vă îmbrățișăm și vă urăm *La Mulți Ani!*